

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci žalobce: **P. P.**, nar., bytem, Slovenská republika, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2016, č.j. X, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2016, č.j. X **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

- I. Vymezení věci

Žalobce brojil svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2016, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 3.6.2016, č.j. R-3.6.2016 – 428/580 611 0398 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) ve spojení s písm. c) ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) a s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále jen „nařízení 883/2004“) žalobci od 1.8.2016 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

II. Žaloba

Žalobce namítal, že jeho zdravotní stav se od doby vydání posudku o invaliditě v roce 2013, zn. LPS/2013/4946-OV-ČSSZ MUDr. I. Š. nezlepšil. Podle tohoto posudku byla stanovena míra poklesu jeho pracovní schopnosti o 70%. Nyní zjištěný pokles o 50% nemůže být objektivní, neboť žalobce k chůzi používá francouzské hole a speciální ortézu. Po půl hodině však již není schopen chodit ani stát na nohou, musí odpočívat, noha mu značným způsobem otéká a z otevřené rány vytéká tekutina, neboť ocelové šrouby použité k osteosyntéze končetiny nebyly po operaci dosud extrahovány. Tento stav je značně nebezpečný, rána se sice občas zacelí, ale poté se znovu otevře a měsíc tekutina vytéká. Takový stav je nebezpečný pro jeho život, do rány hrozí infekce. Objektivně hodnotící lékař proto nemohl jeho stav hodnotit jako zlepšený oproti stavu v roce 2013, kdy mu byla přiznána invalidita III. stupně. Žalobce navrhnul provedení důkazu znaleckým posudkem klinického pracoviště.

III. Vyjádření žalované

Žalovaná ve svém vyjádření zejména uvedla, že důvodem uznání invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žalobce, vlastní vyhodnocení zdravotního stavu a ani invalidita přiznaná v SR. Důvodem uznání invalidity je jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle českých předpisů a české vyhlášky o invaliditě. Jedině posudkový lékař OSSZ a ČSSZ je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod, vyhodnotit dle platné vyhlášky o invaliditě odborné lékařské zprávy a nálezy pro posudkové řízení o invaliditě. Následně pak přiřadit zjištěné zdravotní postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti pod položku stanovenou vyhláškou o posuzování invalidity a určit, zda se již jedná o invaliditu vyššího stupně či nikoliv. V posuzovaném případě vznik dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pro invaliditu třetího stupně s procentuálním poklesem pracovní schopnosti nad 70% již nebyl posudkově doložen, prokázán a zjištěn. Žalobce je schopen se zapojit do pracovního procesu se sníženými nároky na fyzickou zdatnost, bez nutnosti dlouhé chůze, pohybu po nerovném terénu a bez přenášení břemen. Schopnost rekvalifikace je zachována. Zdravotní postižení však není takového stupně a charakteru, aby odůvodňovalo vyšší míru poklesu pracovní schopnosti, zdravotní stav je trvalý, proto je již upuštěno od další KLP. Nebyl-li žalobce uznán ani jedním posudkem invalidním ve třetím stupni (v obou případech shodně 50% pokles), pak vydala žalovaná zcela oprávněně rozhodnutí o námitkách a jemu předcházející rozhodnutí o uznání invalidního důchodu pouze pro invaliditu druhého stupně. Žalovaná závěrem navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je ve smyslu § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb. povolána

k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

IV. Jednání před soudem

Krajský soud nařídil ve věci **jednání**, které se uskutečnilo v nepřítomnosti žalobce za účasti zástupkyně žalované. Soud po přečtení žaloby a přednesu vyjádření žalované konstatoval obsah soudního a správního spisu vedených v těchto věcech. Dále provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 28. 3. 2017 a vyzval žalovanou k vyjádření k tomuto posudku. Zástupkyně žalované navrhl, aby bylo rozhodnuto v souladu s předloženým posudkem PK MPSV s tím, že žádné další návrhy na doplnění dokazování nevznesla.

Žalobce v žalobě navrhnul provedení dokazování znaleckým posudkem klinického pracoviště. Soud tento návrh na provedení dokazování zamítnut, neboť při posouzení věci vyšel ze shora provedeného dokazování posudkem PK MPSV a další dokazování proto považoval za nadbytečné.

V. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žaloba je důvodná.

Soud předně k věci obecně uvádí, že právní předpisy závazné pro přiznání invalidity a invalidního důchodu se v jednotlivých zemích mohou lišit, jak je tomu i v případě České a Slovenské republiky. Případný výsledek řízení ve Slovenské republice pak nemůže být důvodem ke změně posudkového závěru v České republice. Nelze ani aplikovat čl. 46 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, neboť v příloze VII nařízení nebyla potvrzena shoda mezi právními předpisy České republiky a Slovenské republiky. Posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely invalidity, pak muselo být provedeno výhradně dle českých právních předpisů.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že

zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

Krajský soud doplnil dokazování posudkem PK MPSV ze dne 28. 3. 2017. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu ustanovení § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV zasedala v řádném složení a jejím členem byla lékařka z oboru ortopedie. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace, žalobce nebyl jednání přítomen. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. PK MPSV srozumitelně a přesvědčivě zdůvodnila, proč považuje rozhodující zdravotní postižení žalobce za kvalifikovatelné pod jinou položku přílohy k vyhl. o

posuzování invalidity než lékař žalované v námitkovém řízení a posudek OSSZ ve Frýdku Místku.

V posudku PK MPSV v části **posudkové hodnocení** je mj. uvedeno, že žalobce naposledy pracoval jako zámečnický. V říjnu 1997 utrpěl poranění (tříštivá otevřená zlomenina pylonu tibie vlevo s následnou osteosyntézou). Přibližně po roce došlo k částečné extrakci osteosyntetického materiálu. Po extrakci došlo k dekonfiguraci bérce, následně byla zřejmě provedena resekce pakloubu a spongioplastika autonomním štěpem z lopaty kosti kyčelní, ale zhojené v angulaci cca 30 st. ve varosním postavení s náslapem na zevní stranu chodidla. Žalobce je vybaven sarmientovou ortézou. Lévy bérce je varosní, je přítomna arthrosa TC vlevo, ankylozující, hybnost TC kloubu 0. Z mediální strany předkolení je přítomna chronická fistalce nad mediálním kotníkem v rámci chronické osteomyelitidy, intenzita sekrece v průběhu doby kolísá, opakovaně je léčen antibiotiky a radioterapií. Chirurgie byla opakovaně navržena amputace končetiny v bérce, což žalobce odmítá. Obtíže se mu nejeví natolik závažné, aby amputace byla nutná. Žalobce je schopen chůze s oporou dvou francouzských holí a s ortézou jen na krátké vzdálenosti. Došlap je bolestivý, stav trvalý, vyžadující nutný šetrící režim DKK. Rovněž je uváděna primární hypothyreosa na medikaci- Letrox a obezita-váha 125 kg při 183 cm.

Ze shora uvedeného pak plyne, že žalobce je velmi omezeně mobilní. Chůze je schopen toliko s pomocí 2 francouzských holí na velmi krátké vzdálenosti, trvá chronický zánět kostí s fistulací. Levá dolní končetina pod kolenem má narušenou osu, hlezenní kloub je ztuhlý, je patologické našlapování na zevní stranu nohy. Je zkratek končetiny 1 cm. Stereotyp chůze je výrazně narušen.

V posudku je dále uvedeno, že popsané postižení nedovoluje výkon jakékoliv manuální práce. Stav na popsané úrovni je stabilizovaný, requalifikace je možná pouze na práce duševního charakteru. V minulosti však žalobce vykonával jen manuální povolání. Z těchto důvodů se stanovuje třetí stupeň invalidity, neboť se jedná o poúrazové kombinované postižení LDK, s narušením různých struktur, která každá sama o sobě významným způsobem omezuje pracovní schopnost, přičemž ve svém součtu těžkým způsobem – funkčně se dá srovnat s těžkým postižením při pseudoarthrose.

Dle posudkového závěru byl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP následkem úrazu ze dne 24.10.1997. Jednalo se o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP a šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. U žalobce se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitola XV., oddíl b), položka 14 b) se k datu napadeného rozhodnutí jedná o těžké funkční postižení s poklesem pracovní schopnosti o 70%. Stanovená položka a procentní rozmezí příslušné položky je určeno na podkladě komplexního hodnocení funkce LDK a je přitom hodnoceno i vzdělání a výkon předchozích povolání žalobce. Nebyly shledány důvody k aplikaci § 3 či § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. S ohledem na věk a charakter postižení lze platnost posouzení ponechat trvale.

Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotilo zdravotní postižení žalobce a jeho dopad do možnosti resp. nemožnosti výkonu jakékoliv manuální práce. V této souvislosti byla

zhodnocena i skutečnost, že práce duševního charakteru sice možná je, avšak žalobce dosud vykonával toliko manuální povolání. Krajský soud tak považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem PK MPSV za řádně zjištěný a úplný.

Vzhledem k tomu pak bylo třeba dát žalobci za pravdu v jeho žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním se zjistilo, že žalobce skutečně k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo třeba považovat za invalidního ve třetím stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 %. Krajský soud shledal, že napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno snížení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invaliditu druhého stupně, bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, a zrušil ho tak výrokem I. tohoto rozsudku ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

V tomto řízení je žalovaná povinna vydat ve věci přiznání invalidního důchodu žalobce nové rozhodnutí o jeho námitkách ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti o přiznání invalidního důchodu žalobce.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaná nebyla ve věci úspěšná, a tudíž právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce měl sice ve věci úspěch, ale z obsahu správního spisu soud nezjistil, že by žalobce svůj nárok doložil, a tudíž mu právo na náhradu nákladů řízení ani nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. ledna 2018

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.

